

Til nr. 9

§ 7, stk. 1, definerer de forskellige typer af virksomhed, der er omfattet af loven, og som kræver tilladelse fra Finanstilsynet. Den gældende bestemmelse indeholder definitioner af bl.a. en fondsbørs og en autoriseret markedsplads. Regulerede markeder omfatter de markedstyper, der i dag betegnes som fondsbørs og autoriserede markedspladser.

Med MiFID-direktivet og andre direktiver, der allerede er gennemført, herunder særligt markedsmisbrugsdirektivet, prospektdirektivet og overtagelsesdirektivet, er der ikke længere nogen begrundelse for at opretholde sondringen mellem fondsbørs og autoriserede markedspladser. Det foreslås dog at opretholde en eneret til at anvende betegnelsen »fondsbørs« for regulerede markeder, hvor der omsættes noterede værdipapirer, jf. forslagets § 1, nr. 33.

Det foreslås, at definitionerne af en fondsbørs henholdsvis en autoriseret markedsplads i lovens § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, udgår og erstattes af en fælles definition af et reguleret marked i § 7, stk. 1, nr. 1.

MiFID-direktivet sonderer mellem en operatør af et reguleret marked og selve markedet. Det foreslås på denne baggrund at indføre en tilsvarende sondring i loven. Det foreslås således, at tilladelsen efter § 8, stk. 1, til at drive virksomhed som reguleret marked gives til en operatør, som får tilladelse til aktiviteten at drive et reguleret marked. Operatøren pålægges hermed de rettigheder og pligter, der knytter sig til denne virksomhed. Den nærmere definition af et reguleret marked fremgår af den foreslåede affattelse af lovens § 16, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 33.

Forslaget til § 7, stk. 1, nr. 2 og 3, er en videreførelse af de gældende § 7, stk. 1, nr. 6 og 7.

Det foreslås, at definitionen af en alternativ markedsplads i den gældende § 7, stk. 1, nr. 3, flyttes til § 7 a, stk. 2. Der henvises til forslagets § 1, nr. 11.

Lovens kapitel 13 om værdipapirmæglere og kapitel 14 om pengemarkedsmæglere foreslås ophævet, jf. forslagets § 1, nr. 73. Som en konsekvens heraf foreslås det, at definitionen af en værdipapirmægler i den gældende § 7, stk. 1, nr. 4, og definitionen af en pengemarkedsmægler i den gældende § 7, stk. 1, nr. 5, udgår.

Til nr. 10

Der er tale om en præcisering.

Til nr. 11

MiFID-direktivet indeholder nye regler om tilladelse til og drift af multilaterale handelsfaciliteter, der som systemer betraget svarer til regulerede markeder,

men hvor der gælder andre regler for tilladelse og drift, og hvor der er andre retsvirkninger knyttet til, at finansielle instrumenter omsættes. Direktivets regler om tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter bliver med lovforslaget gennemført i lov om finansiel virksomhed. Samtidig gennemføres direktivets regler om selve driften af multilaterale handelsfaciliteter i lov om værdipapirhandel m.v., således at de regler, der knytter sig til handelsfacilitetens funktion fremgår af samme lov, som indeholder regler om driften af regulerede markeder.

Den gældende lovs begreb "alternativ markedsplads" er omfattet af definitionen af multilaterale handelsfaciliteter i direktivets artikel 4, stk. 1, nr. 15. Imidlertid indeholder direktivet ikke regler om insiderhandel, videregivelse af intern viden, kursmanipulation, storaktionærers oplysningsforpligtelser eller overtagelsestilbud for multilaterale handelsfaciliteter sådan som lov om værdipapirhandel m.v. gør for alternative markedspladser. Der er derfor behov for, som et supplement til reglerne om multilaterale handelsfaciliteter, at opretholde særlige danske regler om alternative markedspladser, så beskyttelsen af investorer, der investerer i værdipapirer optaget til handel på en alternativ markedsplads, bibeholdes.

Den foreslåede § 7 a, stk. 2, fastsætter, at en alternativ markedsplads er en multilateral handelsfacilitet, der har tilladelse efter § 9 i lov om finansiel virksomhed, som drives med en alternativ markedsplads, jf. lovens § 9, stk. 10, jf. forslagets § 3, nr. 19. Der gives ikke særskilt tilladelse til at drive handelsfaciliteten som en alternativ markedsplads.

En alternativ markedsplads er således en multilateral handelsfacilitet, for hvilken der gælder yderligere regler til beskyttelse af investorerne på sådanne markeder. Sådanne regler er bl.a. regler om storaktionærers oplysningsforpligtelse, markedsmisbrug og overtagelsestilbud. En multilateral handelsfacilitet kan efter MiFID-direktivet og kreditinstitutdirektivet alene drives af værdipapirhandlere, kreditinstitutter og operatører af regulerede markeder og under overholdelse af et fælles regelsæt. For den eneste eksisterende danske alternative markedsplads, der drives af Københavns Fondsbørs A/S, betyder gennemførelsen af MiFID-direktivet, at Københavns Fondsbørs A/S som noget nyt skal overholde visse krav i lov om finansiel virksomhed til organisation og kapitalisering, svarende til de krav, der stilles til værdipapirhandlere. Tilsvarende vil oprettelsen af nye alternative markedspladser for selskaber uden forudgående tilladelse som fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter eller som